

Стрічай, Україно, нове покоління

Ведуча. Як вільно веселка у небо злітає

І грає всіма кольорами,

Так вільно моя Україна співає,

Йдучи нелегкими шляхами.

Ведучий. Із дерева роду зростає пагіння

І лине до сонця, до світла

Стрічай, Україно, нове покоління,

Що ніби веселка розквітло.

Під музику діти заходять до залу.

Ведуча. І йде в твої школи знання здобувати,

Щоб бути розумним у світі,

І світлу державу свою будувати

У новому тисячолітті.

Ведучий. Цим дітям, народженим у вільній державі,

Судилось багато зробити:

Наш прапор підняти у мирі і славі

И любові зорю засвітити.

Ведуча. Стрічай, Україно, чарівне суцвіття

Дітей своїх рідних у школі.

Сміливо веди їх у тисячоліття

У щасті з любов'ю до волі.

Учень 1. Мені вже виповнилось 6.

Велика я, як жито в полі,

Тому кажу я всім-усім.

Я вже навчаюсь в школі.

Учень 2. І я підріс.

Був я вчора просто хлопчик

А сьогодні вже школяр.

Учень 3. Це не вигадка, не казка

Я — школярик

Ось портфель мій, будь ласка

А в портфелику букварик

Учень 4. Тепер я школярик:

Книжечки читаю.

І по світі, по широкім

Думками літаю

Учень 5. Любить мене матуся.

Що я гарно вчуся.

Любить мене тато,

Що вже знаю я багато

Діти виконують пісню „Пісня про школу” муз. М.Дремлюги, сл. Т.Масенка.

Вчитель. Щоб нас прийняли в дружну шкільну сім'ю треба пройти випробування.

Діти, попрацюємо колективно, покажемо своє знання рідної мови. Треба дібрати слова-рими, щоб вийшов вірш.

Учень 1. Українська рідна мова Мелодійна (світанкова)!

Ти від серця йдеш до серця

І дзвениш, як те (джерельце).

Учень 2. Щира, світла і казкова, Ніжна-ніжна, (пелюсткова).

Ти багата і барвиста,

І дзвінка, і (промениста).

Учень 3. І буденна, і святкова

Мово наша (калинова).

І свята, і найрідніша,

І для слуху (наймиліша).

Учень 4. У тобі лани світання,

Є любов, а є (кохання).

Ти така ясна, чудова,

Мова наша (веселкова).

Учень 5. У тобі глибінь кринична,

Ти близька для нас і (звична).

І весела, і завзята,

Ти дотепна і (крилата).

Учень 6. Лагідна і терпелива

То сумна, то (жартівлива).

Іскрометна і лірична,

І пісенна, й (поетична).

Учень 7. Дорога, а ще пречиста,
То звичайна, то (врочиста).

Ти цікава й щедра мова
І відкрита, й (загадкова).

Учень 8. І повільна, й блискавична,
І правдива, й (фантастична),
І щаслива, і нещасна,
Історична і (сучасна).

Учень 9. Ділова і виробнича,
І відверта, й (таємнича).
І тому не випадково
Є в тобі потрібне (слово)
На всі випадки життя
І на кожне (почуття).

Випробування: „Відгадай загадку”

1. Дає здоров'я — спорт.
Вагу — солодкий торт.
Мед—працьовиті бджоли.
Знання глибокі —... (школа).

2. Цю найпершу в школі книжку
Знає будь-який школяр.
До усіх книжок доріжку
Прокладає наш... (Буквар)

3. Чи в лінійку, чи в клітинку,
Чистим був, та за хвилинку
Мерехтить від цифр та літер.
Здогадались, що це, діти?
Ручці він говорить: «Прошу!».
Це шкільний учнівський... (зошит)

4. Я беру в свою правицю
Із пеналу помічницю.
Зосереджуюсь, зберуся,
Крапка, рисочка, карлючка,
Разом пишем, я і... (ручка).

5. Тоненький хлопчик,
Та заліз у стовпчик.
І де носом поведе —
Там заміточку складе. (Олівець)

6. Ось до класу всіх скликає
Голосистий наш дзвінок.
І ми радо поспішаєм
Не в садок, а на... (урок).

7. Вчить читати й рахувати,
І писати, і співати.
Всіх дітей довкола
Наша любя... (школа).

8. Є чарівник у школі в нас,
Ану впізнайте, хто він!
Озветься — тиша йде у клас,
Озветься ще раз — гомін.
Щоб не спізнались на урок,
Нам голос подає... (дзвінок).

9. На базарі їх не купиш,
На дорозі не знайдеш,
І не зважиш на терезах,
І ціни не підбереш. (Знання)

10. Паперовий кораблик щодня
Перевозить у трюмах знання.
Після плавання цей корабель
Повертається в рідний портфель. (Книжка)

11. Разом стіл я і стілець,
Хто вгадає — молодець. (Парта)

Діти виконують пісню „Букварик” муз. Л.Дмитраш, сл. В. Паронової (Чути стукіт, заходить Коза)

Вчителька. Кізонько чому ти така сумна?

Коза. Добрий день, діти. Я із казки „Вовк і семеро козенят”. Вовк таки забрав моїх діток - козенят. Я вже і пісні співала, і просила, і сварилась - нічого не допомагає. Дав мені вовк завдання і сказав, що поки їх не виконаю, то козенят не віддасть. Оце прийшла до вас може допоможете.

Діти. Допоможемо!

Вчитель. Наші діти всім допомагають. Вони знають про тебе казку і знають, що ти дуже любиш козенят. А завдання в тебе складні?

Коза. Ой, дуже складні. Ось вони у кошику написані на квіточках.

Завдання 1. Гра „Назви сусідів”. Назвіть сусідів чисел 2,3,5,7,9.

Завдання 2. Ось вовк прислав фотокартку диво-дерева. Він хоче знати „Скільки тут трикутників, прямокутників, квадратів.

Завдання 3. Гра „Назви наступний день”.

Завдання 4. „Розв'яжіть задачі”:

Скачуть жабки: „Ква-ква-ква!

Ой, яка м'яка трава”.

Тут п'ять жабок, а там дві,

Скільки разом їх в траві.?

Киця й котик залюбки

Випікали пиріжки.

Киця з тіста п'ять зліпила,

Котик з снігу тільки два.

Скільки всіх, малечо мила,

Пиріжків вони з'їдять?

— Коли козі виповниться 6 років, що буде?

— Летіли горобець, ластівка і метелик. Скільки всього птахів летіло?

— Якщо з'їси одну сливу, що залишиться?

Вчитель. Ось ми й допомогли Кізонеці виконати всі завдання вовка.

Коза. Дякую вам діти. Велике спасибі від мене і моїх діток-козенят. Побіжу до вовка за своїми козенятами. Вони вже чекають на мене. До побачення! Дякую!

Вчитель. Сьогодні на наше свято надійшло багато телеграм. Деякі казкові герої не змогли прийти на свято, вони прислали телеграми, але забули підписатися. Сподіваюся, що разом з вами ми відгадаємо, від кого телеграми. —Котику-братику, рятуйте мене!

— Я від баби втік, я від діда втік, скоро буду у вас!

— Гуси, гуси, гусенята! Візьміть мене на крилята!

— Заспокойте діда й бабу, нехай вони не плачуть. Знесу я їм інше яечко.

— Рятуйте! Нас з'їсть сірий вовк.

Вчитель. А ось одна і казка все ж таки до нас завітала

Рукавичка. Макет Рукавички на площі. Входять казкарі.

Казкар 1. У маленькій рукавичці

Дуже, дуже мало місця.

Та живемо ми у ній,

В рукавичці у своїй.

Казкар 2. Не варто Назви плутати, громадо!

Це стара народна казка.

Слухайте її, будь ласка.

Звучить музика, входить Ведмідь.

Ведмідь. Десь на стежечці у лісі

Загубив я рукавицю.

Заглядав туди й сюди —

Як її мені знайти?

Ведмідь іде шукати рукавицю. Звучить музика. З'являються мишенята.

Мишенята. Пі-пі-пі, що тут за дірка? Ой, яка м'якенька нірка! Прогриземо тут віконце, Хай до нас загляне сонце!

Казкарі. І маленькі сірі мишки Влаштували собі ліжка.

—І віконце, і комірку,

Схоже щоб було на нірку.

Звучить музика, вбігають зайченята.

Зайченята. Ми веселі зайченята,

Дуже любимо стрибати.

—Ой, який гарненький дім!

Чи живе хтось в домі цім?

Із рукавички визирають мишенята.

Мишенята. Нірка наша! Відійдіть!

Зайченята. Дуже просимо, пустіть!

Ми вам будемо годити,

Можем грядок насадити.

Бульбу, моркву, буряки їстимете залюбки.

Мишенята. Ну, ходіть вже, де вас діти.

Разом веселіше жити.

Зайченята заходять до рукавички.

Казкарі. На галявці день за днем

В рукавичці ми живем. —

Хоч мала вона й тісенька,

Це для нас єдиний дім.

Звучить музика.

З'являються лисички.

Казкарі. По доріжці йдуть лисички,

Потомились у них ніжки.

Лисички. В рукавичку нас пустіть!

Хочемо із вами жити!

Казкарі. І руденькі дві сестрички

Теж залізли в рукавичку.

Музика. Ідуть вовки.

Вовки. Ми вовки, вовки, вовки,

Всіх хапаєм за боки.

Гей, а хто у рукавиці?

Хто вовків тут не боїться?

Звірі. Мишенята! І лисички!

Йдіть до нас. у рукавичку!

Вовки. Що ж ми будемо робити?

Звірі. Рукавичку боронити!

Це — єдина наша хата,

Страшно нам її втрачати.

Вовки. Добре, добре, не тужіть,

Будем ми вас боронити!

Ідуть у рукавичку.

Казкарі. В рукавичці стало тісно.

Вже нема де і присісти.

—Та куди ж іти звірятам,

Де новий їм дім шукати?

Звучить музика. Входить кабан.

Кабан. Хрю-хрю-хрю!

Город цвіте —

Звірі, що ви там їсте?

Що у вас тут — рукавичка

Чи хатинка невеличка?

Якщо хатка, то пустіть,

Бо мені нема де жити!

Звірі. Так, кабанчику, це хата,

Та нема вже де і стати.

Кабан. Ой, пустіть хоч на поріг,

Бо уже не чую ніг!

Дуже прошу!

Звірі. Що ж робити?

Вже заходь, та й будем жити.

Казкарі. У маленькій рукавичці

Миші, зайці і лисички, —

Два вовки, кабан сидить...

Коли раптом йде Ведмідь.

Ведмідь. Загубив я рукавицю.

Ось вона лежить, дивіться!

Та у ній малі звірята!

Ого-го, як вас багато!

Казкарі. Налякалися малята, Почали його благати.

Звірі. Не бери її від нас!

Хто хатиночку нам дасть?

Ти великий, сильний, дужий —

Поможи нам, любий друже!

Казкарі. Наш ведмедик слухав, слухав

І потилицю все чухав...

Ведмідь. От халепа!

Що ж робити?

Вас не можна тут лишити...

Всім вам я збудую дім,

Вам не тісно буде в нім.

Казкарі. І звіряточка веселі

Стали жити в новій оселі.

Пісня — „Їжачок”

Вчитель. Зараз ми пограєм у гру „Початки і кінцівки”.

Я починаю, а ви закінчуйте. — Книга вчить (як на світі жить).

— Хто багато читає, (той багато знає).

— Мудрим ніхто не вродився, (а навчився).

— Розум без книги, - (як птах без крил).

Учень 1. У цьому році Перший раз

Пішов я в школу в перший клас,

І першим в класі з того дня

З'являтись став до школи я.

Учень 2. Дивуються навколо друзі,

І мама, і тато:

- Чому це ти до школи

Так любиш поспішати?

Учень 3. Бо хочу, щоб у класі

учительку щоразу,

Щоранку і щодня

стрічав найпершим я.

Учень 4. Учать мами: рибку — плавають,

Звіра — бігать, птиць — лігать,

А дітей навчає вчитель

Все уміть, багато знать.

Діти виконують пісню „Вчать у школі” муз. В. Шаїнського, сл. М.Пляцьковського.

Учень 5. Ми у школі вже прижились

Правил добрих ми навчилися

Ось послушайте ви їх,

І дотримуйтесь усіх.

Учень 6. Десять правил у нас є,

Перше правило — учитись,

Друге правило — трудитись

І відстаючим помагати.

Учень 7. Бути чесним і правдивим

Третє правило у нас.

Бути другом незрадливим:

Клас за тебе, ти — за клас.

Учень 8. Мудре правило четверте:

Знай і меншим розкажи,
Наполегливо й уперто
Економ і бережи
Парту, книгу, стіни, воду
— Це наказ твого народу.

Учень 9. П'яте правило: читати,

Малювати і співати,
Гратися з товаришами
І дружити з малюками.

Учень 10. Решта правил — по порядку:

Вранці стали на зарядку.
Потім вмились, одягнулись,
Перед дзеркалом всміхнулись,
Все — по формі, ладно, чисто,
Вирушаєм в школу ми.

Учень 11. Вставайте дружно кожен раз,

Коли учитель входить в клас!

Учень 12. Вже дзвінок нам дав сигнал:

Працювати час настав.
Тож і ти часу не гай,
Працювати починай!

Учень 13. Спитає вчитель, треба встати,

Дозволить сісти — тихо сядь.

Учень 14. Сказати хочеш — не кричи,

А тільки руку підніми.
У школі парту бережи,
На ній ніколи не лежи.

Учень 15. А щоб урок минав не марно,

Сидіти треба рівно, гарно,
І не крутитись на уроках,
Як той папуга чи сорока

Вчитель. Коли говориш — не ... (кричи)

Слів поганих — не ... (вживай)

На всі боки — не ... (крутись)

У вічі співрозмовнику ... (дивись)

Говори спокійно, чемно.

Спілкуватись тоді буде ... (приємно)

Ведуча. Молодці! Правила першокласників ви засвоїли. Тож сьогодні ми можемо прийняти вас до нашої шкільної родини.

Лине козацький марш. Виходять два хлопчики, одягнені в українські костюми

Ведучий. Здолати труднощі зумій. Своє завдання зрозумій, Що лише той учитись зможе.

Хто власні ліньки переможе.

Ведуча. Ми раді вас вітати у цій світлиці

І дарувати хліб із золота пшениці

І щоб знання у вас у всіх були,

І щоб щасливі ви були.

Серця в нас сповнені любов'ю, миром.

Бажаємо, щоб зустріч була щира

Учні дарують хліб-сіль та ключ від Країни Знань. Звучить пісня "Ми йдемо сьогодні в клас" муз. М.Дремлюги, сл. М. Пригари.

Ведучий. Дорогі першокласники, ви щойно отримали ключ від Країни Знань, Сподіваємося, що ви наполегливо здобуватимете знання, гарно вчитиметеся. Бо ж всім відомо, що Знайко по дорозі біжить, а Незнайко в бур'янах лежить.

Директор школи. Сьогодні па нашому святі ми вручаємо вам учнівські квитки і приймаємо вас нашу велику шкільну родину.

Ведуча. Вільні діти вільної країни!

Вчіться наполегливо щодня.

Щоб кувати майбутнє України

Всім здоров'я треба і знання.

Учень 1. Сьогодні радісно, щасливо нині

Складаєм дяку вчительці, батькам.

Ми український цвіт, ми—діти України

І будемо трудитись, вірте нам!

Учень 2. Ми прийшли до школи, діти,
Щоб учитись і дружити.
Щоб книжки складні читати .
І усе на світі знати.

Учень 3. Ми усі прийшли до школи:
Щоб, як кажуть у казках,
Зоряним у нас був шлях.

Учень 4. Тож усі ми неодмінно
Вчитись будемо на відмінно
Нехай знають наші мами -
Всі ми станемо зірками!

Учень 5. В музиці, в літературі
В математиці, в культурі.
Хто у чому.
А таки — Ми засвіtimo зірки!

Вчитель. Правильно діти. Кожен повинен у своєму житті засвітити власну зорю. Людина у світ приходить для добра. І кожного дня повинна це добро творити, жити яскраво і світло, чесно і праведно, щоб засвітити свою зірочку, щоб здійснити свої мрії.

Тому сьогодні кожен з вас зроблену зірочку своїми руками розмістить її на зоряному небі нашого класу і нашої школи. І запам'ятайте, що коли підроснете, то ваша зірочка обов'язково повинна засвітитися, щоб освітити комусь шлях, вона повинна горіти яскраво, весело.

У добрий час, мої любі першокласники, вчіться наполегливо, не бійтеся труднощів, долайте їх, нехай засвітяться нові зірки добра любові, і збудуться у майбутньому ваші світлі зоряні мрії.

Вчитель. В нас іменини, народився ще один учнівський колектив, шкільна сім'я, а які іменини без іменинного пирога. Внести іменинний пиріг.

За матеріалами: <http://zastupnik.at.ua>